

Da der ikke ved nærværende Udkast tillige med de Lovarbejder, hvormed det staaer i Forbindelse, er tilligtet nogen Forandring i Rettergangsmaaden i civile Sager, er det en Selvfølge, at de nye Dommere ligesom de tidligere Dommere maae administrere den hele civile Retspleie i første Instants, private Politiretsfager derunder indbefattede. Men efter vor hele Retsudvikling staaer Skifte- og Auktionsforvaltning og Udførelsen af Fogedforretninger i civile Sager i en saa nøie Forbindelse med Rettergangsmaaden i civile Sager, at de herhenhørende Forretninger nødvendigvis maae betragtes som indbefattede under Dommervirksomheden, og det vil ogsaa erindres, at disse Forretninger i Kjøbenhavn, hvor en Afskillelse mellem Retspleien og Forvaltningen alt i lang Tid har fundet Sted, ere henlagte under Hof- og Stadsretten, om de end udføres enten af en særlig Afdeling af Retten eller af særlige under denne staaende Embedsmænd. Dette Sidste gjælder ligeledes om Bestyrelsen af Skjode- og Pantevæsenet samt om Notarialforretninger, og da det, som ogsaa af det af Folketinget i Anledning af Udkastet til Nævningeloven i forrige Samling nedsatte Udvalg fremhævet, turde være forbundet med uforholdsmæssige Bekostninger at oprette et særligt Retskriver-Embede i hver Retskreds, skjøndt iøvrigt flere Grunde turde tale for en saadan Foranstaltning, skjønner Ministeriet ikke rettere, end at de heromhandlede Forretninger ikke passende kunne henlægges under nogen Anden end under Dommeren, med hvis Kald de dog staae i en naturlig, om end fjernere Forbindelse.

Der er fremdeles ved forskellige Love, som angaae Forhold, der iøvrigt ikke staae i nærmere Forbindelse med Rettergangsvæsenet, saa at sige leilighedsvis overdraget de nuværende Retsbetjente visse Forretninger, med Hensyn til hvis fremtidige Udførelse der vilde savnes en Regel, naar en saadan ikke blev givet i nærværende Udkast. Som Exempel paa saadanne Love,

hvorved et eller andet Hverv er overdraget Retsbetjentene, skal Ministeriet fremhæve Fdn. 10de Januar 1840 § 5, ifølge hvilken det paaligger Dommeren at eftersee og attestere de af Skipperne førte Logbøger, Lov 30te Decbr. 1858 om Landvæsenkommisioner, ifølge hvilken en af Amtsraadskredsens eller Kjøbstædernes Retsbetjente skal være Formand i Landvæsenkommisionen og Lov 23de Januar 1862 om Tiendevederlagets Berigtigelse, i Henhold til hvilken Retsbetjenten ved sin Kjendelse skal stadfæste en affattet Tiendefortegnelses Rigtighed. Det vilde imidlertid være altfor vidtløftigt at opregne alle de enkelte Love, ved hvilke saadanne Forretninger ere paa- lagte de hidtilværende Retsbetjente, og Ministeriet har derfor troet, at Man kunde indskrænke sig til at udtale en almindelig Regel, som kunde tjene til Veiledning i de enkelte mødende Tilfælde.

I de Kjøbstæder, hvor Skifteforvaltningen for Tiden er ordnet saaledes, at Magistratens Medlemmer have Sæde i Skifteretten, har Man troet fremdeles at kunne beholde denne Indretning, der giver tilstrækkelig Garanti i Henseende til Forretningernes Udførelse. Heller ikke synes der at kunne reises nogen væsentlig Indvending mod, at Auktionsforvaltningen fremdeles forbliver hos Borgermesteren i de enkelte større Kjøbstæder, hvor en saadan særlig Embedsmand findes, hvis Stilling iøvrigt ikke berøres af nærværende Lov, og der synes at være saameget mere Grund hertil, som herved dog altid vil medføres nogen Rettelse for Dommeren, hvis Embede netop i saadanne Byer, som i Regelen ville være forenede til en Retskreds med et temmelig betydeligt Landdistrikt, der maa ansees som deres naturlige Opland, i Almindelighed vil være meget besværligt.

Hvad Dommernes Stilling i Straffefager, offentlige Politifager derunder indbefattede, angaaer, da er denne givet ved det samtidigt forelagte Udkast til Nævningeloven, og Man har